

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-193/2026-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Dariu Partlu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina, u pravnoj stvari tužiteljice Dijane Vujević iz Velike Gorice, Kneza Porina 85, OIB: 00469684924, zastupane po punomoćniku Domagoju Rukavini, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Špehar & Špehar & Rukavina j.t.d., Zagreb, protiv tuženika KLINIKA ZA INFEKTIVNE BOLESTI DR. FRAN MIHALJEVIĆ, Zagreb, Mirogojska cesta 8, OIB: 47767714195, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. svibnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Ivane Palijan, odvjetničke vježbenice i punomoćnice tuženika Martine Gornik Murgić, mag. iur., te presude javno objavljene 18. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„Tuženik KLINIKA ZA INFEKTIVNE BOLESTI DR. FRAN MIHALJEVIĆ, Zagreb, Mirogojska cesta 8, OIB: 47767714195, dužan je tužiteljici Dijani Vujević iz Velike Gorice, Kneza Porina 85, OIB: 00469684924, isplatiti ukupan iznos od 1.983,54 eura sa zateznim kamatama tekućim na iznos od:

- na iznos od 35,02 eura od 15. travnja 2015. do isplate,
- na iznos od 28,65 eura od 15. svibnja 2015. do isplate,
- na iznos od 35,09 eura od 15. lipnja 2015. do isplate,
- na iznos od 20,69 eura od 15. srpnja 2015. do isplate,
- na iznos od 31,89 eura od 15. kolovoza 2015. do isplate,
- na iznos od 16,71 eura od 15. rujna 2015. do isplate,
- na iznos od 35,82 eura od 15. listopada 2015. do isplate,
- na iznos od 35,02 eura od 15. studenog 2015. do isplate,
- na iznos od 20,05 eura od 15. prosinca 2015. do isplate,
- na iznos od 28,85 eura od 15. siječnja 2016. do isplate,
- na iznos od 35,09 eura od 15. veljače 2016. do isplate,
- na iznos od 35,15 eura od 15. ožujka 2016. do isplate,
- na iznos od 33,74 eura od 15. travnja 2016. do isplate,
- na iznos od 31,78 eura od 15. svibnja 2016. do isplate,
- na iznos od 33,50 eura od 15. lipnja 2016. do isplate,
- na iznos od 19,74 eura od 15. srpnja 2016. do isplate,
- na iznos od 35,12 eura od 15. kolovoza 2016. do isplate,
- na iznos od 15,33 eura od 15. rujna 2016. do isplate,

- na iznos od 35,09 eura od 15. listopada 2016. do isplate,
- na iznos od 35,12 eura od 15. studenog 2016. do isplate,
- na iznos od 35,09 eura od 15. prosinca 2016. do isplate,
- na iznos od 35,09 eura od 15. siječnja 2017. do isplate,
- na iznos od 34,38 eura od 15. veljače 2017. do isplate,
- na iznos od 36,03 eura od 15. ožujka 2017. do isplate,
- na iznos od 35,96 eura od 15. travnja 2017. do isplate,
- na iznos od 36,03 eura od 15. svibnja 2017. do isplate,
- na iznos od 23,45 eura od 15. lipnja 2017. do isplate,
- na iznos od 22,95 eura od 15. srpnja 2017. do isplate,
- na iznos od 34,40 eura od 15. kolovoza 2017. do isplate,
- na iznos od 15,97 eura od 15. rujna 2017. do isplate,
- na iznos od 36,80 eura od 15. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 36,69 eura od 15. studenog 2017. do isplate,
- na iznos od 37,49 eura od 15. prosinca 2017. do isplate,
- na iznos od 28,52 eura od 15. siječnja 2018. do isplate,
- na iznos od 37,46 eura od 15. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 37,63 eura od 15. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 37,75 eura od 15. travnja 2018. do isplate,
- na iznos od 37,65 eura od 15. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 29,56 eura od 15. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 26,89 eura od 15. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 34,31 eura od 15. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 18,06 eura od 15. rujna 2018. do isplate,
- na iznos od 37,60 eura od 15. listopada 2018. do isplate,
- na iznos od 37,77 eura od 15. studenog 2018. do isplate,
- na iznos od 37,75 eura od 15. prosinca 2018. do isplate,
- na iznos od 32,27 eura od 15. siječnja 2019. do isplate,
- na iznos od 38,86 eura od 15. veljače 2019. do isplate,
- na iznos od 35,10 eura od 15. ožujka 2019. do isplate,
- na iznos od 38,90 eura od 15. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 30,19 eura od 15. svibnja 2019. do isplate,
- na iznos od 38,90 eura od 15. lipnja 2019. do isplate,
- na iznos od 23,38 eura od 15. srpnja 2019. do isplate,
- na iznos od 32,14 eura od 15. kolovoza 2019. do isplate,
- na iznos od 28,42 eura od 15. rujna 2019. do isplate,
- na iznos od 35,22 eura od 15. listopada 2019. do isplate,
- na iznos od 39,90 eura od 15. studenog 2019. do isplate,
- na iznos od 39,78 eura od 15. prosinca 2019. do isplate,
- na iznos od 36,15 eura od 15. siječnja 2020. do isplate,
- na iznos od 40,52 eura od 15. veljače 2020. do isplate,
- na iznos od 38,64 eura od 15. ožujka 2020. do isplate,
- na iznos od 37,03 eura od 15. travnja 2020. do isplate,

kao i naknaditi trošak parničnog postupka sa zateznim kamatama tekućim na stvarne izdatke od dana kada su učinjeni do dana isplate, a na odvjetničke troškove od dana donošenja odluke do isplate, a sve po stopi zatezne kamate propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. određuje uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.”

II Odbija se zahtjev tužiteljice Dijane Vujević za naknadu troška postupka u iznosu od 3.312,50 eura i troška vještačenja od 265,45 eura uvećan za zateznu kamatu koja teče od dana donošenja presude do isplate.

Obrazloženje

1. U ovoj pravnoj stvari Općinski radni sud u Zagrebu donio je prvostupanjsku presudu poslovni broj Pr-974/2020-31 od 25. svibnja 2023., kojom je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice te je naložio tuženiku isplatiti tužiteljici ukupan iznos od 1.983,54 eura bruto na ime razlike plaće s pripadajućom zateznom kamatom, za razdoblje od ožujka 2015. do zaključno ožujka 2020.

2. Povodom izjavljene žalbe tuženika, Županijski sud u Splitu donio je rješenje poslovni broj GŽ R-489/2023-3 od 29. siječnja 2026., kojim je uvažena žalba tuženika te je ukinuta presuda donijeta u ovoj pravnoj stvari i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Tužiteljica u tužbi navodi da je s tuženikom zasnovala radni odnos ugovorom o radu na neodređeno vrijeme s danom 28. ožujka 1996. na radnom mjestu medicinsko laboratorijskog inženjera. Tužiteljica radi kod tuženika na Odjelu za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju s citologijom. Uz rad na tom Odjelu, tužiteljica navodi da obavlja poslove u dva priručna hematološka laboratorija, i to jedan u sklopu hitnog prijema u Centralnoj prijemnoj ambulanti i drugi u dječjoj ambulanti kada se radi isključivo za potrebe hitnog prijema. Temeljem Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja tužiteljica ostvaruje dodatak s osnova posebnih uvjeta rada kao radnik na poslovima citoskriner – citotehnolog u visini od 16% odnosno od 1. rujna 2019. u visini od 19%. Predmetnom tužbom tužiteljica potražuje razliku plaće s osnova navedenog dodatka na plaću za posebne uvjete rada koji joj nije priznat i obračunat u postotku koji joj pripada, odnosno predlaže da joj se umjesto dodatka za posebne uvjete rada od 16% obračuna dodatak od 19%, a od 1.9.2019. umjesto dodatka od 19% dodatak od 23% za razdoblje unazad od pet godina od dana podnošenja tužbe. Na okolnost izračuna iznosa razlike plaće predlaže provođenje financijskog vještačenja. S obzirom da tužiteljica obavlja i poslove za potrebe hitnog prijema kako je to navedeno pod točkom II. tužbe, tužiteljica smatra kako je sukladno Kolektivnom ugovoru trebao biti obračunat dodatak na plaću od 20% odnosno od 1. rujna 2019. u iznosu od 23%, a sve sukladno čl. 55. Kolektivnog ugovora. Tijekom postupka tužiteljica je isticala da se za ostvarivanje prava na navedeni dodatak na plaću ne traži nikakav posebni uvjet, već sama činjenica da netko radi na hitnom prijemu daje mu pravo na dodatak na plaću od 23% neovisno o stvarno provedenom vremenu na hitnom prijemu. Tužiteljica ukazuje i na obveznost primjene Zaključaka Povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje u tekstu: Zajedničko povjerenstvo) sukladno odredbi čl. 16. Kolektivnog ugovora. U smislu navedenog, tužiteljica se poziva na Zaključak broj 33. Zajedničkog povjerenstva od 7. studenog 2019. kojim je navedeno kako osobe koje pored primarnog radnog mjesta rade po potrebi i na hitnom prijemu gdje nije ustrojen objedinjeni hitni bolnički prijem, ostvaruju pravo na dodatak na plaću s osnova posebnih uvjeta rada u iznosu od 23%. Slijedom navedenoga obzirom da je tužiteljica kontinuirano i u značajnom opsegu obavljala rad na hitnom prijemu, ista smatra da ima pravo na dodatak za posebne uvjete rada od 23%, te ovom tužbom potražuje razliku

plaće s osnova dodatka za posebne uvjete rada koji joj nije priznat i obračunat u postotku koji joj pripada.

Podneskom od 5. travnja 2023. tužiteljica je konačno uredila tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem financijskog vještaka, na način da u utuženom razdoblju od ožujka 2015. do ožujka 2020. od tuženika po utuženoj osnovi potražuje isplatu iznosa od 1.983,54 eura bruto s pripadajućim zateznim kamatama, sve uz naknadu parničnog troška, te slijedom navedenoga predlaže u cijelosti usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev.

4. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te navodi da je tužiteljici isplaćivao sve plaće i naknade koje je bio dužan isplatiti sukladno pozitivnim propisima. Tuženik osporava tvrdnju tužiteljice da joj je obračunao premali dodatak na plaću jer da radi u sklopu hitnog prijema u Centralnoj prijemnoj ambulanti. Tuženik ističe da tužiteljica nije djelatnik Odjela za hitan prijem pacijenata, već Odjela za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju s citologijom. Ista hijerarhijski niti organizacijski nije dio hitnog prijema te ne obavlja poslove isključivo za Odjel za hitni prijem pacijenata, nego i za potrebe svih drugih medicinski organizacijskih jedinica u Klinici. Prema Kolektivnom ugovoru dodatak za rad za hitni prijem gdje nije ustrojen objedinjeni hitni bolnički prijem od 23% pripada radnicima koji rade isključivo za potrebe hitnog bolničkog prijema i koji organizacijski i hijerarhijski spadaju pod isti.

Nadalje, tuženik je tijekom postupka navodio da u Klinici ne postoji niti je organiziran Objedinjeni hitni bolnički prijam, niti postoje pravilnikom propisani uvjeti da se isti ustroji. Klinika nema ni zaposlenih doktora medicine, specijalista hitne medicine, što je osnovni uvjet za ustroj Objedinjenog hitnog bolničkog prijma. Prema Kolektivnom ugovoru za objedinjeni hitni bolnički prijam je propisano da radnici koji rade najmanje 2/3 radnog vremena na objedinjenom hitnom bolničkom prijemu imaju pravo na dodatak za rad u takvom prijemu, a ako rade manje, nemaju pravo na taj dodatak, dok tužiteljica pogrešno smatra da sama činjenica da netko tko radi na samom hitnom prijemu daje istome pravo na dodatak na plaću od 23%. Tuženik smatra da je rad na objedinjenom hitnom bolničkom prijemu složeniji nego rad na neobjedinjenom hitnom prijemu, pa jednostavna logika upućuje da bi i rad na neobjedinjenom hitnom prijemu također trebao trajati 2/3 radnog vremena, odnosno trebao bi trajati puno radno vrijeme da bi se steklo pravo na dodatak u visini od 23%. S obzirom na sve navedeno tuženik smatra da je plaća tužiteljici bila pravilno obračunata i isplaćivana u skladu s ugovorom o radu i važećim kolektivnim ugovorima.

Slijedom navedenog, tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan, te potražuje trošak eventualnih sudskih pristojbi.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor u radu od 28.3.1996. (str. 5-6 spisa), vjenčani list (str. 7 spisa), evidenciju rada i platne liste tužiteljice na CD-u (str. 31 spisa), Zaključke zajedničkog povjerenstva za tumačenje odredaba KU-a (str. 104-111 spisa), izvršio uvid u raspravni zapisnik od 2.10.2020. u ovom sudnom predmetu Pr-975/2020 koji sadrži iskaz svjedoka Renate Laškaj i Marije Burela (str. 27-28 spisa), uvid u Pravilnik o minimalnim uvjetima u pogledu prostora, radnika i medicinsko-tehničke opreme za obavljanje djelatnosti hitne medicine (str. 37-58 spisa), proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za ekonomiju financije i računovodstvo Danici Smojver (str. 72-79 spisa), saslušao tužiteljicu kao parničnu stranu (str. 112-113 spisa) i saslušao vještaka Danicu Smojver (str. 130 spisa).

6. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice kao radnice tuženika za isplatom razlike bruto plaće po osnovi dodatka na plaću za posebne uvjete rada u visini od 20%, a od 1.9.2019. u visini od 23%, umjesto isplaćenih 16% odnosno 19%, i to za razdoblje od ožujka 2015. do ožujka 2020.

8. Među strankama nije sporno da je tužiteljica u cijelom utuženom razdoblju zaposlenica tuženika na radnom mjestu medicinsko laboratorijskog inženjera, opisanom u točki 016 Kataloga poslova, u Odjelu za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju s citologijom te da joj je u utuženom razdoblju isplaćivan dodatak za posebne uvjete rada u visini od 16%, a od 1.9.2019. u visini od 19%. Isto tako, između stranaka nije sporna niti visina tužbenog zahtjeva nakon provedenog financijskog vještačenja.

9. U ovom predmetu je sporna pravna osnova tužbenog zahtjeva, odnosno ostvaruje li tužiteljica pravo na dodatak na plaću za posebne uvjete rada u visini od 20% do kolovoza 2019., a od 1. rujna 2019. u visini od 23% temeljem članka 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja.

10. Odredbom čl. 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 29/2018) propisano je da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću. Navedenim člankom utvrđen je popis radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na taj dodatak. U popisu pod točkom 2 određena su radna mjesta II, III i IV vrste te je određeno da pravo na dodatak na plaću ima zdravstveni radnik gdje hitni prijem nije ustrojen kao objedinjeni hitni bolnički prijem i to u iznosu od 20%. Identično je bilo propisano i odredbom članka 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 1. prosinca 2013. ("Narodne novine" broj 143/13)

Odredbom čl. 21. Dodatka II Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 1. rujna 2019. ("Narodne novine" broj 92/2019) izmijenjen je članak 55. KU iz 2018. godine na način da je u popisu radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na dodatak, za radna mjesta I, II, III i IV vrste određeno da zdravstveni radnik u hitnom prijemu gdje nije ustrojen objedinjeni hitni bolnički prijem ima pravo na dodatak od 23%, stoga od 1. rujna 2019. navedeni dodatak iznosi 23%.

11. Uz suglasnost parničnih stranaka pročitani su iskazi svjedokinja Renate Laškaj i Marije Bureta u predmetu poslovnog broja Pr-975/2020 (str. 27-28 spisa), te su na prijedlog i uz suglasnost stranaka navedeni iskazi upotrijebljeni kao dokazi u ovom postupku.

12. Svjedokinja Renata Laškaj saslušana je na ročištu 2. listopada 2020. u ovosudnom predmetu Pr-975/2020 te je u svom iskazu navela da je ona voditeljica laboratorija za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju. Iz iskaza svjedokinje proizlazi da laboratorij radi 24 sata dnevno tijekom čitave godine. Svjedokinja je isto tako izjavila da djelatnici laboratorija rade u Centralnoj prijemnoj ambulanti u okviru koje je i hitni prijam pacijenata te se isti rotiraju po smjenama. U svom iskazu svjedokinja je također navela da kod tuženika ne postoji objedinjeni hitni bolnički prijem, a da su navedeni laboratoriji u okviru hitnog prijema pacijenata i centralne prijemne ambulante.

Identično slijedi i iz iskaza svjedokinje Marije Burela, zaposlenice tuženika koja radi u Odjelu za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju.

13. Na ročištu održanom dana 7. prosinca 2022. saslušana je tužiteljica kao parnična strana. U svom iskazu tužiteljica je izjavila da je u utuženom razdoblju radila hitni prijem pacijenata kod tuženika. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da tuženik ima ustrojenu Centralnu prijemnu ambulantu za infektološke pacijente te je u istoj tužiteljica radila na uzorkovanju krvi, vršila analizu krvi i izdavala nalaze. Laboratorij u kojem je zaposlena pokriva centralni prijem 24 sata. Tužiteljica je navela da je radila i u zasebnoj prostoriji laboratorija koja je bila dio prostora hitne ambulante, a svi pacijenti koji su se zaprimali izvan radnog vremena od 16 sati poslijepodne do 8 ujutro sljedećeg dana su hitni pacijenti. Izvan radnog vremena primaju se isključivo hitni pacijenti i bez uputnice. Tijekom svog redovnog radnog vremena tužiteljica nije vezana za obradu pacijenata koji dolaze u Centralnu prijemnu ambulantu, ali kada radi u dežurstvu, iza 15 sati do 7 sati ujutro sljedećeg dana, tužiteljica ističe da ne radi u citološkom odjelu u kojem radi tijekom redovnog radnog vremena, već u Centralnoj ambulanti gdje obrađuju isključivo hitne pacijente te je na taj posao raspoređena odlukom voditeljice te o tome postoji pisana odluka. Postoji i interni pisani raspored iz kojeg se vidi da je tužiteljica raspoređena na rad u Centralnoj ambulanti u dežurstvu. Inače, tužiteljica je navela da radi u smjenskom radu, a svi poslovi koje obavlja izvan redovnog radnog vremena odnose se na hitne pacijente, a to je sigurno 50% od njezinog ukupnog radnog vremena, a ponekad i više od toga. Poslove koje tužiteljica obavlja u redovnom radnom vremenu, koje provodi u citološkom laboratoriju, se razlikuju od poslova koje provodi u dežurstvu gdje obrađuje hitne pacijente koji dolaze, primjerice, sa sepsom i drugim sličnim bolestima i zarazama koje zahtijevaju hitnu intervenciju.

14. Iskaz tužiteljice sud je ocijenio vjerodostojnim jer je životan, logičan i uvjerljiv, te suglasan s iskazima saslušanih svjedoka i dokumentacijom u spisu. Uz suglasnost parničnih stranaka pročitani su iskazi svjedokinja Renate Laškaj i Marije Bureta u istovrsnom predmetu poslovnog broja Pr-975/2020 (str. 27-28 spisa), te su na prijedlog i uz suglasnost stranaka navedeni iskazi upotrijebljeni kao dokazi u ovom postupku. Sud je iskaze svjedokinja Renate Laškaj i Marije Bureta također ocijenio vjerodostojnima jer su životni i uvjerljivi te se u bitnim činjenicama poklapaju s iskazom tužiteljice.

15. U ovoj pravnoj stvari provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Danici Smojver koja je u svom nalazu i mišljenju 11. siječnja 2022. utvrdila da razlika manje isplaćene plaće tužiteljice za razdoblje od ožujka 2015. do ožujka 2020, uzevši u obzir vrijednosti dodatka za posebne uvjete rada iznosi 14.944,98 kn. Na ročištu održanom 5. travnja 2023. vještakinja je iskazala da nije utvrđivala sate koje je tužiteljica stvarno

odradila na hitnom prijemu niti joj je to bio zadatak već je pošla od toga da joj dodatak pripada za rad u hitnom prijemu te je u cijelosti ostala kod svog nalaza i mišljenja.

16. Na nalaz i mišljenje vještaka stranke nisu imale primjedbi niti prigovora. Tužiteljica je tijekom postupka podneskom od 8. veljače 2022. uredila tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka. Tuženik nije imao primjedbi na matematički izračun potraživanja, već je osporavao pravni osnov.

17. Svu priloženu dokumentaciju sud je ocijenio vjerodostojnom, a vjerodostojnost iste stranke nisu osporavale. Na ročištu održanom dana 11. svibnja 2026. na kojem je bila zaključena glavna rasprava stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga. Iz provedenih dokaza i priloženih isprava, a s obzirom da stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga sud je utvrdio da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje meritorne odluke.

18. Na temelju priložene dokumentacije u spisu te iz iskaza tužiteljice i svjedoka sud je utvrdio da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu medicinsko-laboratorijskog inženjera na Odjelu za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju s citologijom. U utuženom razdoblju tužiteljica je uz poslove svog radnog mjesta, dio radnog vremena radila i na hitnom prijemu pacijenata u Centralnoj prijemnoj ambulanti u sklopu kojeg postoji laboratorij. Tijekom rada na hitnom prijemu pacijenata u Centralnoj prijemnoj ambulanti, tužiteljica je izravno u kontaktu s pacijentima te uzorkuje krv tih pacijenata. Poslove koje tužiteljica obavlja na hitnom prijemu pacijenata predstavlja više od 50% ukupnog radnog vremena, a što varira od mjeseca do mjeseca.

19. Suprotno tvrdnjama tužiteljice, prema ocjeni ovog suda tužiteljica ne ostvaruje pravo na dodatak na plaću za otežane uvjete rada od 23%, jer navedeni dodatak sukladno Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja pripada zdravstvenom radniku koji radi na radnom mjestu na hitnom prijemu gdje nije ustrojen objedinjeni hitni prijem. Tijekom postupka nedvojbeno je utvrđeno da kod tuženika nije ustrojen objedinjeni hitni bolnički prijem (OHBP). Okolnost što tužiteljica dio radnog vremena obavlja poslove hitnog prijema u vidu uzorkovanja krvi pacijenata, te što jedan dio radnog vremena obavlja poslove u laboratoriju na hitnom prijemu pacijenata nije od utjecaja da bi tužiteljica ostvarila pravo na dodatak na plaću. Prema stajalištu ovog suda, laboratorijski tehničari koji uz poslove na odjelu za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju s citologijom obavljaju poslove koji su u funkciji hitnog prijema ili ne rade puno radno vrijeme na hitnom prijemu gdje nije ustrojen objedinjeni hitni bolnički prijem, nemaju pravo na dodatak na plaću za posebne uvjete rada od 20% odnosno od 1. rujna 2019. u visini od 23%. Identično pravno stajalište zauzeo je i Vrhovni sud RH u svojoj odluci (*Presuda broj: Rev-1019/2025 od 10. veljače 2026.*). Stoga nije osnovana tvrdnja tužiteljice da ostvaruje pravo na navedeni dodatak na plaću na temelju same činjenice da obavlja rad na hitnom prijemu pacijenata, neovisno o stvarno provedenom vremenu na hitnom prijemu. Pravo na navedeni dodatak na plaću imaju samo oni zdravstveni radnici koji su zaposleni na hitnom prijemu te organizacijski i hijerarhijski spadaju pod odjel za hitan prijem. Naime, tužiteljica nije zaposlena neposredno na hitnom prijemu, već za potrebe hitnog prijema obavlja poslove laboratorijskog tehničara, što je različito u odnosu na poslove koje obavljaju zdravstveni radnici koji su zaposleni neposredno na hitnom prijemu. Stoga, sud zaključuje da je nužno praviti razliku između stalne prisutnosti na odjelu hitnog

prijema i poslova koji se obavljaju za potrebe hitnog prijema. Iz rezultata provedenog postupka proizlazi da je tužiteljica obavljala poslove u funkciji hitnog prijema, koje poslove obavljaju i drugi zaposlenici kod tuženika, ali ista nije zaposlenica i neposredni djelatnik hitnog prijema.

20. Slijedom navedenoga, s obzirom da je nedvojbeno utvrđeno da tužiteljica nije zaposlena na radnom mjestu na hitnom prijemu kod poslodavca kod kojega nije ustrojen objedinjeni hitni bolnički prijem, već na radnom mjestu laboratorijskog tehničara u Odjelu za medicinsku biokemiju, hematologiju i koagulaciju s citologijom, te da za njezino radno mjesto u spornom razdoblju Kolektivnim ugovorom nije bio propisan dodatak za posebne uvjete rada od 20% (od 1. rujna 2019. od 23%), već je bio propisan dodatak za posebne uvjete rada od 16%, a od 1. rujna 2019. u visini od 19%, sud je utvrdio da tuženik nije dužan tužiteljici isplatiti razliku plaće s osnova traženog dodataka na plaću za posebne uvjete. Stoga je tužbeni zahtjev tužiteljice odbijen kao neosnovan, odnosno odlučeno je kao u izreci presude.

21. S obzirom da je otpala pravna osnova tužbenog zahtjeva, sud nije posebno cijenio dokaz proveden financijskim vještačenjem.

22. Odluka o troškovima donesena je na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a. S obzirom da tužiteljica nije uspjela u sporu odbijen je njezin zahtjev za naknadom parničnog troška. Tuženik je postavio nespecificiran zahtjev za naknadom troška eventualnih sudskih pristojbi. Na temelju odredbe čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 i 51/23) tužiteljica je kao radnik u radnom sporu oslobođena obveze plaćanja sudskih pristojbi u ovoj pravnoj stvari, stoga je neosnovan i zahtjev tuženika za naknadom troška eventualnih sudskih pristojbi, jer obveza plaćanja sudskih pristojbi za tuženika neće nastati.

23. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

Sudac:
Dario Partl

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude.

DNA:

- pun. tužiteljice
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-85808**

Kontrolni broj: **0d35c-d7946-0c956**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.